

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/258/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815216494
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3815216494.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: J. E. - JodoTRANS, s miestom podnikania Diviaky nad Nitricou, Banky 528, IČO: 47 759 127, právne zastúpený JUDr. Petrom Dolným, advokátom, so sídlom v Prievidzi, Ul. M. Slovenskej č. 8 proti žalovanému: Y. Q. - AUTODOPRAVA, s miestom podnikania Rokytník 146, Hronov, Česká republika, IČO: 48 637 041, právne zastúpený Mgr. Jurajom Šimunym, advokátom, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 30/33, Topoľčany o zaplataenie 5.941,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. februára 2017, č. k. 18C/317/2015 - 110, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 741,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 741,58 eur od 1.2.2015 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 75,04 %.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa vzájomnou žalobou podanou zo dňa 10.07.2015 domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 5.941,58 eur s príslušenstvom a to sumy 4 000 eur ako tzv. akontácie a vydania bezdôvodného obohataenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, sumy 1 200 eur ako nákladov na opravu motorového vozidla Fiat Ducato za „repas“ prevodovky podľa § 633 ods. 3 Obchodného zákonníka a sumy 741,58 eur ako zostatku zmluvnej ceny za prepravné služby, ktoré žalobca žalovanému poskytol, keď na základe objednávky žalovaného žalobca vykonal pre neho prepravu tovaru z Košíc do Bornu (Holandsko), vykonanú prepravu žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrou č. 20140054 z 2.10.2014 v sume 550 eur so splatnosťou 11.12.2014 za prepravu tovaru z Bratislavy do Francúzska, vykonanú prepravu žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrou č. 20140061 z 20.10.2014 na sumu 230 eur so splatnosťou 9.12.2014. Ku dňu podania vzájomnej žaloby žalovaný uhradil žalobcovi z uvedených dvoch faktúr len sumu 38,42 eur dňa 29.12.2014. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného listom z 19.01.2015 na úhradu zostatku sumy 741,58 eur, žalovaný na túto výzvu nereagoval. S istinou si žalobca uplatnil aj príslušenstvo vo výške 8,05% ročne zo sumy 5.941,58 eur od 1.2.2015 do zaplataenia a náhradu trov konania. Vzájomnú žalobu súd uznesením č.k. 18C/152/2015-31 z 18.11.2015 z tohto konania vylúčil na samostatné konanie, vedené pod sp. značkou 18C/317/2015. Žalovaný sa k vzájomnej žalobe písomne nevyjadril. Po právnej stránke súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovení § 630 ods. 1, ods. 2, § 631 ods. 1, § 633 ods. 1-3, § 369

ods. 1. ods. 2 Obchodného zákonníka, § 451 ods. 1 a 2, § 580 Občianskeho zákonníka, Čl. 8, Čl. 15, § 186 ods. 2, § 191, § 215 ods. 1, 2 CSP.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako nájomca so žalovaným ako prenajímateľom riadne uzatvorili dňa 13.06.2014 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku podľa § 630 a nasl. Obchodného zákonníka, z ktorej vznikla žalovanému ako prenajímateľovi povinnosť poskytnúť žalobcovi ako nájomcovi dohodnutý predmet nájmu (motorové vozidlo FIAT DUCATO 3.0 JTD 17, výroba IVECO S.P.A., Torino, Taliansko, ŠPZ: XHXXXXX, VIN O farba 199 červená) na dohodnutú dobu, za vzájomne dohodnutých podmienok. Súd dospel k právnomu záveru, že k riadnemu ukončeniu Zmluvy o nájme dopravného prostriedku došlo dňa 15.07.2015, kedy zo strany žalobcu došlo k riadnemu vráteniu predmetu nájmu, dovtedy nájomný vzťah medzi zmluvnými stranami riadne trval. Obe strany sporu v konaní potvrdili a nebolo to sporné, že žalobca nezaplatil nájom za prenajaté motorového vozidlo od decembra 2014 do júla 2015 v celkom počte ôsmich splátok po 500 eur, čo je spolu suma 4 000 eur. Predmetom súdneho konania sp. zn. 18C/152/2015 vedeného na Okresnom súde Prievidza bol nárok na nezaplatené sumy nájomného za prenájom motorového vozidla v celkovej sume 4 000 eur s príslušným úrokom z omeškania v jednotlivých mesačných súm nájomného odo dňa nasledujúceho po jeho splatnosti. V Zmluve o nájme dopravného prostriedku bolo dohodnuté, že sumu 4 000 eur (označenú za akontáciu) zaplatí p. Juraj Drozd pri podpise zmluvy, čo sa aj realizovalo a v konaní nebolo sporné, že k takejto úhrade z jeho strany k rukám Y. Q. pri podpise zmluvy došlo. Žalobu súd v celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že zaplatená suma 4 000 eur pri podpise nájomnej zmluvy bola preddavkom na nájomnom, zaplateným do budúca ako nájom za mesiace december 2014 až apríl 2015 a po rozšírení žaloby aj za mesiace máj 2015, jún 2015 a júl 2015, teda v celkovej sume 4 000 eur. Bolo preukázané, že táto suma nájomného bola zo strany nájomcu uhradená preddavkovo vopred dňa 13.06.2014 už pri podpise zmluvy o nájme dopravného prostriedku, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a žalobcovi nevnikol ani nárok na príslušenstvo žalovanej pohľadávky, pretože žalovaný sa do omeškania s úhradou mesačných splátok nájomného v skutočnosti nedostal. V tomto konaní o vzájomnej žalobe sa žalobca (nájomca) domáha od žalovaného (prenajímateľa) zaplata sumy 4.000 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Súd o nároku na zaplata sumy 4.000 eur rozhodol rozsudkom č.k. 18C/152/2015-113 z 17.02.2017, právoplatným dňa 07.03.2017, v ktorom rozhodnutí sumu 4.000 eur ustálil ako sumu nájomcom preddavkovo realizovaných úhrad nájomného za 8 kalendárnych mesiacov po 500 eur prenajímateľovi motorového vozidla. Na základe uvedeného sa v tomto prípade nejednalo o sumu, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, lebo túto sumu žalobca žalovanému plnil na základe platne uzavretej Zmluvy o nájme dopravného prostriedku zo dňa 13.06.2014 ako dohodnuté nájomné, preto súd v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd zamietol žalobu aj v časti o zaplata sumy 1.200 eur ako nákladov, ktoré vznikli žalobcovi v zmysle § 633 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka. Žalobca tvrdil, že pri prevádzkovaní motorového vozidla mu vznikla porucha prevodovky, ktorú bolo nevyhnutné opraviť, opravu preto zrealizoval dodávateľom R. N. - KOMA , IČO: 41 052 285 , ktorý mu vystavil faktúru v sume 1200 eur (za opravu auta FIAT DUCATO ŠPZ XHX XXXX za demontáž a montáž prevodovky, rozobratie, čistenie, príprava, výmenu ložísk 4 ks, bočné veko 1 ks, ozubené kolá 4 ks, kulisa riadenia a práca 18 hodín. Faktúra bola vystavená dňa 10.7.2015) so splatnosťou k 21.7.2015, žalobca túto faktúru zaplatil. Podľa § 633 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka nájomca je povinný udržiavať dopravný prostriedok na účet prenajímateľa v stave, v akom dopravný prostriedok prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie. Nájomca je povinný potrebu opráv, na ktorých vykonanie je povinný podľa odseku 1, oznámiť bez zbytočného odkladu prenajímateľovi. Ak túto povinnosť nesplní, stráca právo na úhradu nákladov, môže však požadovať, o čo sa prenajímateľ opravou obohatil. Právo na náklady podľa odseku 1 musí nájomca uplatniť u prenajímateľa do troch mesiacov po ich vynaložení, ak tak neurobí, nemôže sa právo priznať v súdnom konaní, ak prenajímateľ oprávnene namietne, že právo nebolo uplatnené včas. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca prevzal motorové vozidlo v stave prevádzkyschopnom, čo dokazuje tá skutočnosť, že od prevzatia motorového vozidla v júni 2014 bolo vozidlo minimálne po dobu 5 ďalších nasledujúcich mesiacov žalobcom plne využívané a to na účel prevádzkovania jeho podnikateľskej činnosti, ktorou bola nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozíka. V čase vzniku nájmu malo vozidlo najazdených 358.000 km (čo uviedol vo svojej výpovedi žalobca) a v čase jeho vrátenia prenajímateľovi 470.000 km (čo vyplýva z následnej kúpnej zmluvy z 31.8.2015), pričom v konaní nebolo sporné, že žalobca na vozidle najazdil 70 až 80.000 km. Z uvedeného vyplýva, že vozidlo najazdilo v priemere mesačne cca 13.333 km. Potreba opravy prevodovky bola vyvolaná opotrebením v čase jeho užívania žalobcom a žalobca tak nemá nárok na vrátenie sumy 1 200 eur vynaloženej na opravu motorového

vozidla ako úhrady nákladov podľa § 633 Obchodného zákonníka. Je dôležité tiež uviesť, že podľa Zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 13.6.2014 podľa čl. V bod 2 zmluvy bolo medzi stranami sporu dojednané, že prenajímateľ je povinný predmet nájmu odovzdať v stave spôsobilom na prevádzku, inak zodpovedá za škodu spôsobenú nájomcovi tým, že predmet nájmu nebol spôsobilý na prevádzku podľa čl. VI bod 2 tejto zmluvy. V čl. V bod 3 zmluvy bolo tiež dojednané, že prenajímateľ znáša nebezpečenstvo škody na predmete nájmu okrem prípadu, ak škola bola spôsobená nájomcom, alebo osobami, ktorým nájomca umožnil prístup k predmetu nájmu. V čl. VI bod 3 zmluvy bolo dojednané, že nájomca je oprávnený používať predmet nájmu na účely prevádzkovania svojej podnikateľskej činnosti, ktorou je nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozíka. V čl. VI bod 4 zmluvy bolo dojednané, že nájomca nie je oprávnený prenechať užívanie predmetu nájmu inej osobe okrem svojich zamestnancov pri plnení pracovných úloh bez písomného súhlasu prenajímateľa. V čl. VI bod 5 zmluvy bolo dojednané, že nájomca je povinný udržiavať predmet nájmu v stave, v akom ho prevzal s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie. V čl. VI bod 8 zmluvy bolo dojednané, že v prípade poškodenia vozidla je nájomca povinný dať si ho na svoje náklady opraviť. Nájomca je teda povinný starať sa o predmet nájmu tak, aby na ňom nevznikla škoda. Pokiaľ však škoda bola spôsobená osobami, ktorým nájomca umožnil prístup k dopravnému prostriedku, v takýchto prípadoch nájomca nesie zodpovednosť za vzniknutú škodu. V konaní bolo preukázané zo svedeckej výpovede J. E., nar. XXXX v konaní sp. zn. 18C/152/2015, že na predmetnom motorovom vozidle jazdil od júna 2014 on (nie žalobca), rovnako tak v čase vzniku poruchy na motorovom vozidle, ktorá si vyžiadala opravu prevodovky predmetné vozidlo šoféroval J. E.. Ten pred súdom potvrdil, že so synom (žalobcom v tomto konaní) neuzatvoril žiadny pracovno - právny vzťah a pracovnú zmluvu s ním uzavretú nemal. Napriek tomu, že žalobca následne po takejto svedeckej výpovedi v konaní sp.zn. 18C/152/2015 súdu predložil písomnú Dohodu o užívaní motorového vozidla z 13.6.2014, v zmysle ktorej žalobca splnomocnil na dobu neurčitú svojho otca J. E. na používanie nákladného motorového vozidla FIAT DUCATO, evid.č. vozidla XHXXXXX, je súd toho názoru, že nájomca nebol oprávnený toto motorové vozidlo prenechať na užívanie inej osobe (v tomto prípade svojmu otcovi) bez predchádzajúceho písomného súhlasu prenajímateľa, čo v konaní žalovaný namietal a tvrdil, že tak došlo k porušeniu zmluvných dojednaní. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že pokiaľ bol medzi stranami sporu zmluvne dojednaný bod 8 v čl.6 Zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 13.6.2014, bol žalobca ako nájomca v prípade poškodenia motorového vozidla dať si ho opraviť na svoje náklady. Na základe uvedeného súd aj v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 741,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 741,58 eur od 1.2.2015 do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Dospel k záveru, že žaloba bola v tejto časti podaná dôvodne. V konaní žalobca preukázal, že vykonával prepravu pre žalovaného a následne mu túto prepravu vyúčtoval faktúrami č. 20140054 a č. 20140061. Bolo preukázané, že žalovaný neuhradil faktúry: č. 20140054 z 02.10.2014 (splatná 11.12.2014) a to sumu 550 eur za prepravu tovaru z Košíc do Bornu a č. 20140061 z 20.10.2014, (splatná 29.12.2014) sumu 230 eur za prepravu tovaru z Bratislavy do Lavault Sainte Anne. Zo strany žalovaného na tieto faktúry došlo len k ich čiastočnej úhrade dňa 29.12.2014 v sume 38,42 eur. Ak žalovaný v konaní tvrdil, že medzi subjektmi p. Q. - AUTODOPRAVA, p. E. - JodoTRANS a BEPATRANS s.r.o. dochádzalo podľa vzájomnej dohody k trojstrannému zápočtu podľa § 580 Občianskeho zákonníka, žalovaný neuniesol dôkazné bremeno tohto tvrdenia. Započítanie sa podľa cit. ustanovenia uskutočňuje medzi dvoma alebo viacerými subjektmi, ktoré majú voči sebe vzájomné pohľadávky, spôsobilé na započítanie, pričom je na žalovanom, ak namietol, že uplatňovaný nárok zanikol započítaním, aby uniesol v konaní dôkazné bremeno a predložil resp. navrhol také dôkazy, ktoré podľa neho osvedčujú, že žalovaná pohľadáva započítaním zanikla. V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Žalovaný tak dostatočným spôsobom súdu nepreukázal existenciu dohody o vzájomnom (údajnom 3 - strannom) započítavaní si pohľadávok firmami J. E. - JodoTRANS, Pavel Klement - AUTODOPRAVA a BEPATRANS s.r.o. ani to svoje tvrdenie, že k takémuto započítaniu vo vzťahu k faktúram č. 20140054 a č. 20140061 aj reálne došlo. Neuniesol tak dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažovalo a preto súd žalobe v časti o 741,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške

8,05 % ročne zo sumy 741,58 eur od 1.2.2015 do zaplattenia vyhovel a priznal žalobcovi podľa § 369 Obchodného zákonníka aj úrok z omeškania odo dňa uplatneného v petite podanej vzájomnej žaloby do zaplattenia. V prevyšujúcej časti t.j. o zaplattenie sumy 4 000 eur, sumy 1 200 eur a príslušenstva súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového priadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol v rozsahu 75,04% úspešný žalobca, preto mu súd priznal náhradu trov konania. O ich výške rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobou podanou zo dňa 10.7.2015 sa na okresnom súde domáhal od žalovaného (ako prenajímateľa) zaplattenia sumy 5.941,58 eur s prísl., a to pozostávajúcej zo sumy 4000 eur ako tzv. akontácia na kúpu vozidla a vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Obč. zák., sumy 1200 eur ako nákladov na opravu motorového vozidla Fiat Ducato za opravu (repas) prevodovky podľa § 633 ods. 3 Obch. zák. a sumy 741,58 eur ako zostatku zmluvnej ceny za prepravné služby, ktoré žalobca žalovanému poskytol a ktoré mu aj vyfakturoval a žalovaný aj čiastočne uhradil. V tejto veci súd vykonal podrobné dokazovanie aj v rámci súdneho konania oboch účastníkov, v rámci konania č.k. 18C 152/2015 v ktorom sa najskôr pán Pavel Klement domáhal zaplattenia čiastky 4000 eur od J. E., ako zaplattenie nájomného za prevádzkovanie prenajatého vozidla Fiat Ducato. Je nesporné, že účastníci konania, žalobca ako nájomca so žalovaným ako prenajímateľom riadne uzatvorili dňa 13.6.2014 zmluvu o nájme dopravného prostriedku podľa ust. § 630 a nasl. Obch. zákonníka. V zmluve o nájme dopravného prostriedku bolo dohodnuté, že nájomca pán J. E. zaplatí pri podpise zmluvy sumu 4000 eur označenú ako akontácia. Túto sumu aj k rukám p. Klementa aj zaplatil, čo v konaní nebolo sporné. Je nespochybniteľné a preukázateľné, že suma 4000 eur označená ako akontácia v časti III. Zmluvy z 13.6.2014 je len platbou preddavkovou, zálohou na kúpnu cenu, nakoľko v časti II. ods. 2 sa účastníci dohodli, že po splatení posledného nájmu bude uzavretá kúpna zmluva v zmysle ktorej bude prevedené vlastnícke právo k predmetu nájmu s prenajímateľa na nájomcu za sumu 1 eur. Prvostupňový súd pochybil, keď túto sumu 4000 eur zaplattenú žalobcom žalovanému dňa 13.6.2014 kvalifikoval ako zaplattenie nájomného vopred. Prvostupňový súd takto ustálil označenie sumy 4000 eur (označená ako akontácia), ako preddavkové nájomné zaplattené do budúca, ako nájom za december 2014 až júl 2015. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný účelovo tvrdil, že akontácia je nájomné. Jeho tvrdenie bolo viackrát rozporné, protirečivé, nejasné a zmätočné. Nevedel súdu žalovaný jednoznačne zadefinovať účel sumy 4000 eur. Žalobca od počiatku podpisu nájmovej zmluvy z 13.6.2014 a po zaplattení sumy 4000 eur, túto sumu vždy považoval ako preddavok na kúpnu cenu za vozidlo keďže sa dohodli účastníci, že po ukončení nájmu nákladné motorové vozidlo bude odpredané za 1 euro. Nikdy zaplattenú sumu 4000 eur pri podpise nájmovej zmluvy nepovažoval za preddavok na nájomnom zaplatteným do budúca, ale za preddavok kúpnej ceny. Tento názor súdu považuje za nesprávny a chybný. Taktiež názor súdu, že k riadnemu ukončeniu zmluvy o nájme dopravného prostriedku došlo dňa 15.7.2015, kedy zo strany žalobcu došlo k riadnemu vráteniu vozidla a teda, že nájomný vzťah medzi zmluvnými stranami riadne dovtedy trval. S týmto právnym záverom nesúhlasí a považuje ho za nesprávny. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania žalobca už v novembri 2014 vyzval žalovaného na prevzatie vozidla, nakoľko sa na ňom neustále prejavujú závažné poruchy a závady a nie je prevádzkyschopné a aj v mesiacoch február, marec 2015 bol žalovaný ohliadnuť odstavené vozidlo v Diviakoch na Bankách, avšak ako potvrdzuje svedok J. E. aj výpoveď samotného žalovaného, odmietol auto prevziať a povedal, že auto si príde prevziať nabudúce, to sa však nikdy nestalo. Nákladné motorové vozidlo nebolo prevádzky schopné vykonať transport z Diviak okres Prievidza do Topoľčian (Chrabrany). Na základe vyššie uvedeného má ten právny názor, že jeho nárok na zaplattenie sumy 4000 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Obč. zák. je dôvodný, nakoľko nikdy k uzavretiu kúpnej zmluvy o predaji prenajatého dopravného prostriedku nedošlo. Je nesprávny právny záver prvostupňového súdu, keď sumu 4000 eur ustálil ako sumu preddavkovo realizovanú nájomcom, ako úhradu nájomného za 8 kalendárnych mesiacov po 500 eur mesačne prenajímateľovi motorového vozidla. Predsa podľa iného záveru prvostupňového súdu k riadnemu ukončeniu nájmovej zmluvy došlo dňa 15.7.2015, t.j. podľa výkladu a právneho záveru prvostupňového súdu len do 15.7.2015 mal nájomca vozidlo u seba, tak prečo mu súd pripočítal plnú sumu nájmu 500 eur za celý mesiac. Žalovaný o sumu 4000 eur sa bezdôvodne obohatil, nakoľko on neuzatvoril žiadnu kúpnu zmluvu so žalobcom, ale auto hneď predal tretej osobe, ako ho žalobca sprevádzkoval po oprave „repase“ prevodovky a vykonal transport do Topoľčian (Chrabrany). Z tohto dôvodu, transport vozidla do Topoľčian a jeho odovzdanie prenajímateľovi vozidla, bolo nevyhnutné vykonať opravu prevodovky vozidla. Súd zamietol žalobu aj v časti o zaplattenie sumy 1200 eur ako nákladov, ktoré vznikli žalobcovi v zmysle ust. § 633 ods. 1, 3 Obch.

zákonníka. Pri prevádzkovaní motorového vozidla žalobcom vznikla mu porucha prevodovky, ktorú bolo nevyhnutné opraviť. Túto potrebu opravy prevodovky bez zbytočného odkladu nájomca oznámil prenajímateľovi. Opravu zrealizoval dodávateľ R. N. - KOMA IČO 41 052 285, za ktorú mu vystavil faktúru na sumu 1200 eur. Túto sumu aj žalobca dodávateľovi opravy zaplatil. Nesúhlasí s argumentáciou súdu, keď na zamietnutie tohto nároku aplikoval Čl. VI bod 8 zmluvy o nájme, kde bolo dojednané, že v prípade poškodenia vozidla je nájomca povinný dať si ho na svoje náklady opraviť. V žiadnom prípade nešlo o spôsobenie škody osobou, ktorej nájomca umožnil prístup k dopravnému prostriedku (otec J. E.). Ten pracoval pre Juraja E. na základe dohody.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s podaným odvolaním v plnom rozsahu nesúhlasí, nakoľko má za to, že okresný súd vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a následne svojim rozsudkom zo vo veci správne rozhodol. Poukazuje najmä na to, že argumenty, ktoré sú odôvodnením odvolania sú v rozpore s vykonaným dokazovaním v tomto konaní, ako aj s dokazovaním vykonaným v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza, pod spis. zn. 18C/152/2015, ktoré s touto vecou úzko súvisí a bolo pripojené k tejto veci. Žalobca vo svojom odvolaní spochybňuje záver, že suma 4.000 eur má byť chápaná ako preddavková platba uhradená v zmysle Zmluvy o nájme dopravného prostriedku uzatvorenej dňa 13.06.2014 medzi žalobcom a žalovaným a opätovne si uplatňuje zaplatenie sumy vo výške 4.000 eur, titulom bezdôvodného obohatenia. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza, pod spis. zn. 18C/152/2015 bolo jednoznačne preukázané, že Zmluva o nájme dopravného prostriedku bola riadne platná až do dňa 15.07.2015, pričom nájomca J. E. v súlade s touto zmluvou, za prenajaté vozidlo neuhradil osem mesačných splátok nájomného vo výške 500 eur, čo spolu činí sumu 4.000 eur. V zmysle týchto skutočností Okresný súd Prievidza pri rozhodovaní dospel k záveru, že suma 4.000 eur, v Zmluve označená ako „akontácia“, zaplatená J. E. pri uzavretí nájomnej zmluvy bola preddavkovou platbou dodatočne použitou na úhradu tohto dlžného nájomného za obdobie ôsmich mesiacov, pričom s týmto právnym záverom sa stotožňuje. Za preukázané teda má, že v tomto prípade nešlo o plnenie bez právneho titulu, resp. právny titul neodpadol a teda nemôže ísť o uplatnenie inštitútu bezdôvodného obohatenia. Nárokovanie si na úhradu tejto sumy považuje za neopodstatnené a duplicitné. V časti uplatnenej sumy 1.200 eur titulom vykonanej opravy na predmetnom motorovom vozidle žalobca v odvolaní uvádza že „V žiadnom prípade nešlo o spôsobenie škody osobou ktorej nájomca umožnil prístup k dopravnému prostriedku (otec J. E.). Ten pracoval pre J. E. na základe dohody.“ S týmto tvrdením nemožno súhlasiť, nakoľko výsluchom žalovaného zo dňa 02.12.2016 bolo preukázané, že k poruche vozidla došlo počas cesty do Nemecka - Stuttgartu, kedy predmetné vozidlo viedol otec žalovaného J. E.. Následne pán J. E. na pojednávaní v procesnom postavení svedka, vo svojej výpovedi dňa 02.12.2016 túto skutočnosť potvrdil a zároveň bolo jeho výpoveďou preukázané, že s nájomcom vozidla J. E. nebol v pracovno-právnom ani inom obdobnom vzťahu. Je preto nesporné, že žalobca zveril predmetné vozidlo do užívania neoprávnenej osobe, čím došlo k hrubému porušeniu ustanovenia článku IV. Zmluvy o nájme dopravného prostriedku, podľa ktorého „Nájomca nie je oprávnený prenechať užívanie predmetu nájmu inej osobe, okrem svojich zamestnancov pri plnení svojich pracovných povinností a tiež za primeranú považuje aplikáciu ustanovenia § 633 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj ustanovenia Čl. VI. bod. 8 predmetnej Zmluvy o nájme dopravného prostriedku. V zmysle uvedeného považuje zodpovednosť žalobcu za vzniknuté škody na vozidle za absolútnu a nespornú a tým uplatňovaný nárok za neopodstatnený. Na základe vyššie uvedeného má za to, že žalobca v konaní nepreukázal opodstatnenosť svojho nároku. Navrhuje preto, aby odvolací súd odvolanie žalobcu voči rozsudku v celom rozsahu zamietol a zaviazal ho k náhrade trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. a III. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 741,58 eur spolu s príslušenstvom, napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

8. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny

predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

9. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie teda vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď v prevyšujúcej časti t.j. o zaplatenie sumy 4 000 eur, sumy 1 200 eur a príslušenstva žalobu ako nedôvodnú zamietol.

10. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobca ako nájomca so žalovaným ako prenajímateľom riadne uzatvorili dňa 13.06.2014 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku podľa § 630 a nasl. Obchodného zákonníka, z ktorej vznikla žalovanému ako prenajímateľovi povinnosť poskytnúť žalobcovi ako nájomcovi dohodnutý predmet nájmu (motorové vozidlo FIAT DUCATO 3.0 JTD 17, výroba IVECO S.P.A., Torino, Taliansko, ŠPZ: XHXXXXX, L. O farba 199 červená) na dohodnutú dobu, za vzájomne dohodnutých podmienok. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne dospel k právnemu záveru, že k riadnemu ukončeniu Zmluvy o nájme dopravného prostriedku došlo dňa 15.07.2015, kedy zo strany žalobcu došlo k riadnemu vráteniu predmetu nájmu, dovtedy nájomný vzťah medzi zmluvnými stranami riadne trval. Obe strany sporu v konaní pred súdom prvej inštancie potvrdili a nebolo to sporné, že žalobca nezaplatil nájom za prenajaté motorového vozidlo od decembra 2014 do júla 2015 v celkom počte ôsmich splátok po 500 eur, čo je spolu suma 4 000 eur. Predmetom súdneho konania sp. zn. 18C/152/2015 vedeného na Okresnom súde Prievidza bol nárok na nezaplatené sumy nájomného za prenájom motorového vozidla v celkovej sume 4 000 eur s príslušným úrokom z omeškania v jednotlivých mesačných súm nájomného odo dňa nasledujúceho po jeho splatnosti. V Zmluve o nájme dopravného prostriedku bolo dohodnuté, že sumu 4 000 eur (označenú za akontáciu) zaplatí p. J. E. pri podpise zmluvy, čo sa aj realizovalo a v konaní nebolo sporné, že k takejto úhrade z jeho strany k rukám Pavla Q. pri podpise zmluvy došlo. Žalobu v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/152/2015 súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že zaplatená suma 4 000 eur pri podpise nájomnej zmluvy bola preddavkom na nájomnom, zaplateným do budúca ako nájom za mesiace december 2014 až apríl 2015 a po rozšírení žaloby aj za mesiace máj 2015, jún 2015 a júl 2015, teda v celkovej sume 4 000 eur. V odôvodnení rozhodnutia v konaní sp. zn. 18C/152/2015 súd prvej inštancie konštatoval, že bolo preukázané, že táto suma nájomného bola zo strany nájomcu uhradená preddavkovo vopred dňa 13.06.2014 už pri podpise zmluvy o nájme dopravného prostriedku, preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a žalobcovi nevníkol ani nárok na príslušenstvo žalovanej pohľadávky, pretože žalovaný sa do omeškania s úhradou mesačných splátok nájomného v skutočnosti nedostal. Súd prvej inštancie teda o nároku na zaplatenie sumy 4.000 eur rozhodol rozsudkom č.k. 18C/152/2015-113 z 17.02.2017, právoplatným dňa 07.03.2017, v ktorom rozhodnutí sumu 4.000 eur ustálil ako sumu nájomcom preddavkovo realizovaných úhrad nájomného za 8 kalendárnych mesiacov po 500 eur prenajímateľovi motorového vozidla. V prejednávanej veci, v konaní o vzájomnej žalobe sa žalobca (nájomca) domáha od žalovaného (prenajímateľa) zaplatenia sumy 4.000 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Na základe vyššie uvedeného sa v tomto prípade ani podľa odvolacieho súdu nejednalo o sumu, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, lebo túto sumu žalobca žalovanému plnil na základe platne uzavretej Zmluvy o nájme dopravného prostriedku zo dňa 13.06.2014 ako dohodnuté nájomné, preto súd prvej inštancie správne v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Čo sa týka námietky žalobcu uvádzanej v odvolaní, že súd prvej inštancie pochybil, keď túto sumu 4000 eur zaplatenú žalobcom žalovanému dňa 13.6.2014 kvalifikoval ako zaplatenie nájomného vopred, nakoľko suma 4000 eur označená ako akontácia v časti III. Zmluvy z 13.6.2014 je len platbou preddavkovou, zálohou na kúpnu cenu, nakoľko v časti II. ods. 2 sa účastníci dohodli, že po splatení posledného nájmu bude uzavretá kúpna zmluva v zmysle ktorej bude prevedené vlastnícke právo k predmetu nájmu s prenajímateľa na nájomcu za sumu 1 eur, túto odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, ale účelovú, nakoľko sám žalobca tak ako v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/152/2015, tak i v prejednávanej veci sám uviedol, že suma na nájom vo výške 4 000 eur bola dohodnutá ako záruka pre prípad neplatenia nájomného na 8 mesiacov, teda že to vnímal ako preddavok na splátky v prípade, keby mesačné splátky po 500 eur nezvládal splácať. Súd prvej inštancie ďalej správne zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie sumy 1.200 eur ako nákladov, ktoré vznikli žalobcovi v zmysle § 633 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka. Žalobca tvrdil, že pri prevádzkovaní motorového vozidla mu vznikla porucha prevodovky,

ktorú bolo nevyhnutné opraviť, opravu preto zrealizoval dodávateľom R. N. - KOMA , IČO: 41 052 285 , ktorý mu vystavil faktúru v sume 1200 eur (za opravu auta FIAT DUCATO ŠPZ XHX XXXX za demontáž a montáž prevodovky, rozobratie, čistenie, príprava, výmenu ložísk 4 ks, bočné veko 1 ks, ozubené kolá 4 ks, kulisa riadenia a práca 18 hodín. Faktúra bola vystavená dňa 10.7.2015) so splatnosťou k 21.7.2015, žalobca túto faktúru zaplatil. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie správne k záveru, že žalobca prevzal motorové vozidlo v stave prevádzkyschopnom, čo dokazuje aj podľa odvolacieho súdu tá skutočnosť, že od prevzatia motorového vozidla v júni 2014 bolo vozidlo minimálne po dobu 5 ďalších nasledujúcich mesiacov žalobcom plne využívané a to na účel prevádzkovania jeho podnikateľskej činnosti, ktorou bola nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozíka. V čase vzniku nájmu malo vozidlo najazdených 358.000 km (čo uviedol vo svojej výpovedi žalobca) a v čase jeho vrátenia prenajímateľovi 470.000 km (čo vyplýva z následnej kúpnej zmluvy z 31.8.2015), pričom v konaní nebolo sporné, že žalobca na vozidle najazdil 70 až 80.000 km. Z uvedeného teda aj podľa odvolacieho súdu vyplýva, že vozidlo najazdilo v priemere mesačne cca 13.333 km. Potreba opravy prevodovky bola aj podľa odvolacieho súdu teda vyvolaná opotrebením v čase jeho užívania žalobcom a žalobca tak nemá nárok na vrátenie sumy 1 200 eur vynaloženej na opravu motorového vozidla ako úhrady nákladov podľa § 633 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie ďalej tiež správne uviedol, že podľa Zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 13.6.2014 podľa čl. V bod 2 zmluvy bolo medzi stranami sporu dojednané, že prenajímateľ je povinný predmet nájmu odovzdať v stave spôsobilom na prevádzku, inak zodpovedá za škodu spôsobenú nájomcovi tým, že predmet nájmu nebol spôsobilý na prevádzku podľa čl. VI bod 2 tejto zmluvy. V čl. V bod 3 zmluvy bolo tiež dojednané, že prenajímateľ znáša nebezpečenstvo škody na predmete nájmu okrem prípadu, ak škoda bola spôsobená nájomcom, alebo osobami, ktorým nájomca umožnil prístup k predmetu nájmu. V čl. VI bod 3 zmluvy bolo dojednané, že nájomca je oprávnený používať predmet nájmu na účely prevádzkovania svojej podnikateľskej činnosti, ktorou je nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozíka. V čl. VI bod 4 zmluvy bolo dojednané, že nájomca nie je oprávnený prenechať užívanie predmetu nájmu inej osobe okrem svojich zamestnancov pri plnení pracovných úloh bez písomného súhlasu prenajímateľa. V čl. VI bod 5 zmluvy bolo dojednané, že nájomca je povinný udržiavať predmet nájmu v stave, v akom ho prevzal s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie. V čl. VI bod 8 zmluvy bolo dojednané, že v prípade poškodenia vozidla je nájomca povinný dať si ho na svoje náklady opraviť. Nájomca je teda povinný starať sa o predmet nájmu tak, aby na ňom nevznikla škoda. Pokiaľ však škoda bola spôsobená osobami, ktorým nájomca umožnil prístup k dopravnému prostriedku, v takýchto prípadoch nájomca nesie zodpovednosť za vzniknutú škodu. V konaní mal aj odvolací súd za preukázané, a to zo svedeckej výpovede J. E., nar. XXXX v konaní sp. zn. 18C/152/2015, že na predmetnom motorovom vozidle jazdil od júna 2014 on (nie žalobca), rovnako tak v čase vzniku poruchy na motorovom vozidle, ktorá si vyžiadala opravu prevodovky predmetné vozidlo šoféroval J. E.. Ten pred súdom prvej inštancie potvrdil, že so synom (žalobcom v tomto konaní) neuzatvoril žiadny pracovno - právny vzťah a pracovnú zmluvu s ním uzavretú nemal. Napriek tomu, že žalobca následne po takejto svedeckej výpovedi v konaní sp.zn. 18C/152/2015 súdu prvej inštancie predložil písomnú Dohodu o užívaní motorového vozidla z 13.6.2014, v zmysle ktorej žalobca splnomocnil na dobu neurčitú svojho otca J. E. na používanie nákladného motorového vozidla FIAT DUCATO, evid.č. vozidla 4H93825, je odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že nájomca nebol oprávnený toto motorové vozidlo prenechať na užívanie inej osobe (v tomto prípade svojmu otcovi) bez predchádzajúceho písomného súhlasu prenajímateľa, čo v konaní žalovaný namietal a tvrdil, že tak došlo k porušeniu zmluvných dojednaní. Odvolací súd sa zhodne so súdom prvej inštancie stotožnil s tvrdením žalovaného, že pokiaľ bol medzi stranami sporu zmluvne dojednaný bod 8 v čl.6 Zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 13.6.2014, bol žalobca ako nájomca v prípade poškodenia motorového vozidla dať si ho opraviť na svoje náklady. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie aj v tejto časti správne žalobu ako nedôvodnú zamietol.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a III. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).